

Bir Masal Olsa Yaşamak

– S. Yetgin · 13 Kasım 2014

Kirlenmiş ayıpları saklıyor koynunda güneş
Göçmen yalnızlıklar sürüyor insanlar düşe
Bağrımda eski bir aşk sızısı asil yalnızlığım
Alın yazıma rüzgâr çarparak suya düşüyor

En büyük öfkeler tetiktedir ozan göğsümde
Elemlerin kasvetli dokunuşları var gönlümde
Hangi dolunay saklar ki isimsiz kötülükleri!
Sevgiyi kaybetmiş insanlar duçar yüreklerinde

Bir masal olsa yaşamak şimdi, tüm dağlarda ateş
Islak çimenlerde yürüse insanlık, dost ve kardeş
Sarılsak birbirimize, kirli sarayları eritse ah güneş!
Yürüsek bir suyolunda, sevgi ve sevda olsa bize eş

Kapanacak bu devir de, mavi seherler açacak yüzlerde
İhanet yazgımız olmayacak, salacağız öfkeyi denizlere
Arzular çiçek açacak tende, yine sevişeceğiz gerçeklerle
Bu yanılısamalar da tarih olacak, özgürce güleceğiz yine

Korkunun elem mezarlığını bassa da her gece çakallar
Adaletin terazisi şaşmaz, sevgilerin toprağıdır ilkbahar
Her gün yeni umutlar açar gönülde, tükenmez sevdalar
Geçer zaman, döner devran, Allahın adaleti yakalar...

Selahattin YETGİN